

ЛЬВІВСЬКА ГАЗЕТА ЗАГОВОРІЛА
ПРО УПА

Джерзі Сіті, Н. Дж. (А.Г.Г.) — Хоч „Ленінська Молодь“ з 19-го грудня 1988 року помістила критичну статтю із вирваними уривками резолюції Товариства Рідна Мова, що мало своє засідання 18-го грудня, не зважаючи на те, що редакція обіцяла надрукувати повний текст цієї резолюції (який однак зник з редакції, бо його ніби „хтось“ вкрав), то кілька днів пізніше стаття на іншу тему звернула увагу львівських читачів на беззаперечний факт, що і у головах офіційних представників культурного життя відбуваються певні зрушення щодо тем, які донедавна були заборонені. Йдеться про статтю, згідно дискусії з 27-го грудня „Минуле нам потрібне заради майбутнього“. Дискусію вів Максим Храмов з Даниленком, Миколою Петренком, Євгеном Гринівим, Масловським.

Микола Петренко мусів признатися, що отримує з-за кордону багато листів, в яких йому пишуть: „Ви займаєтесь розшуками фашистських катів, а чому Ви нічого не пишете про своїх сталінських? Чи ви не знаєте про масові розстріли всіх політичних в'язнів у Львівських тюрмах 28-го та 29-го червня 1941 року перед приходом німців до Львова?“. Петренко додає, що знає про це, бо вже й Ростислав Братунь писав на цю тему, але щоб детальніше розібратися в справі, назвати поіменно всіх жертв, потрібний доступ до архівів, „інакше ми зупинимося перед стіною браку інформації“.

Євген Гринів порушив у дискусії питання про загальний терор супроти населення Галичини. Він сказав: „А правда в тому, що в ті часи репресії піддавалися не тільки бандерівці, але й ті, що мали дуже опосередковане відношення до бандерівців. Хто під загрозою смерті дав їм чи одяг вже

Маленька українка переслала
різдвяний привіт дітям в Україні

Ганнusia Сверстюк (у візочку) з матір'ю приготувалась до засвічення ялинки.

Філадельфія. — В неділю, 1-го січня 1989 року, відбулося засвічення ялинки для дітей в Україні, перед будинком Українського Освітньо-Культурного Центру у Філадельфії. За ініціативою відділу ОЖ ОЧСУ вже понад 15 років увійшло в традицію, що рік-річно в

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНСЬКИЙ АНСАМБЛЬ „ОСЛАВ'ЯНИ“ ПРИЇДЖАЄ
З ЛЕМКІВЩИНИ НА ТУРНЕ ПО АМЕРИЦІ І КАНАДІ

Джерзі ситі, Н. Дж. — Фолклорний ансамбль пісні і танцю „Ослав'яни“ з Лемківщини приїжджає весною цього року на чотиритижневє турне по українських осередках в Америці і Канаді.

Спінзором цього турне по Америці є Український Народний Союз, а по Канаді КУК, за посередництвом фірми Американ артс Генрика Міхальського, яка у раних роках аранжує турне хору „Журавлі“ і ансамблю „Лемковина“, що пройшли з великим успіхом. Турне почнеться в ЗСА 30-го березня і закінчиться в Канаді 24-го квітня.

Ансамбль „Ослав'яни“ постав в 1972 році в селі Мокре біля Сянока. Через село перепливає річка Ослава, тому й прийняв колектив назву „Ослав'яни“. Він складається з 35-ох осіб, молодих мужчин і жінок, яких єднає любов до українського слова, пісні і танку.

Ансамбль має за собою біля 140 виступів по цілій Польщі, а також в Чехословаччині, на різних фестивалях та національних святах, що їх влаштовують українські громади. Група тісно співпрацює з Українським Суспільно-Культурним Товариством (УСКТ).

Керівником ансамблю є Євген Могила, а його музично-вокальним асистентом є Роман Длугош. У підготовці до турне по Північно-американському континенті ансамбль запросив українського хореографа зі Львова Ярослава Чуперчука, який навчає групу гудуцької і бойківської танки. Програма ансамблю — різноманітна, включає в основному лемківські народні пісні і танки, що їх виконують під звуки своєї власної оркестри.

Ансамбль „Ослав'яни“ з Лемківщини.

Міста з датами і залами виступів „Ослав'яни“ в Америці і Канаді будуть подані в найближчих числах „Свободи“ і „Українського Тижденька“.

Міста з датами і залами виступів „Ослав'яни“ в Америці і Канаді будуть подані в найближчих числах „Свободи“ і „Українського Тижденька“.

КЛК влаштує крайові
лещатарські змагання

Тюльї, Н. Й. — Тут в суботу, 11-го лютого о.г.р., заходами Карпатського Лещатарського Клубу відбулися крайові лещатарські змагання за першнства УСЦАК та мандрівну чашу в пам'ять Ярослава Д. Рубля.

Змагання відбуватимуться на з'їздах гори „Соні“ з такою запланованою програмою: п'ятниця, 10-го лютого, о.г.р. 9-ї вечора лосьовання стартових місць у присутності представників клубів, Рамада Інн; У суботу, 11-го лютого, о.г.р. 8:30 ранку — реєстрація і роздача нагородних чисел на з'їзд о.г.р. 10-ї ранку — крутобіг, два проїзди: чоловіки, жінки, сеньйори, юнаки, юначки (14-18), хлопці та дівчата (9-14); год. 2-га по полудні великий крутобіг — один проїзд, а в год. 7-ї вечора бенкет, на якому будуть проголошені висліди змагань, буде роздана нагорода і товариська зустріч. Про точніші інформації слід телефонувати на число (416) 488-0375.

Конгресмени відмовилися
від підвишки

Вашінгтон. — У вівторок, 7-го лютого о.г.р., Конгрес ЗСА відкинув пропозицію 51-відсоткової підвишки для членів Конгресу та федеральних урядовців. Пропозицію відкинено з огляду на те, що обурення громадськості країни було так велике й конгресмени два рази думали над тим, чи підносити руку за чи проти. Палата Репрезентантів відкинула пропозицію голосами 380 до 48, а кілька хвилин після того Сенат проголосував й відкинув її голосами 94 до 6. Сенатори, які голосували за підвишкою це: Джеймс Джеффордс з Вермонту, Фред Мурковсі та Тед Стівенс, обидва з Аляски, усі республіканці. Кристофер Дадд з Коннектикута, Едвард Кеннеді з Массачусеттс і Спарк Мачунага з Гаваїв, демократи.

Пропозицію відкинено, але з її відкиненням залишився цілий ряд делікатних політичних проблем до розв'язання, бо ціла справа цієї пропозиції була продумана так, щоби увійшла в життя без голосування. Тільки загальне обурення населення країни привело до того, що пропозицію взято під голосування і вона провалилася. Однак проблеми існують бо федеральні судді дають домагаються підвишки платень, а критики обіцяють провадити далі напелегливу боротьбу в цій справі включно з тим, щоби заборонити членам Конгресу брати гонорари за різного роду виступи перед приватними організаціями.

Президент Джордж Буш, з питанню йому спокоем підписав цю резолюцію, тільки кілька годин перед 12.01 ранку, в середу, 8-го лютого о.г.р., коли то вона мала увійти в життя. Все ж таки він заявив, що якесь підвишка конгресменам і федеральним суддям належить й в цьому напрямі він буде працювати разом з провадками Палати Репрезентантів і Сенату.

В АМЕРИЦІ

У ПОНЕДІЛОК, 5-ГО ЛЮТОГО о.г.р., на пресовій конференції в Білому Домі перед кореспондентами засобів масової інформації президент Джордж Буш прирік, що поверне цілу щадничо-позичкову систему до цілковитого здоров'я. Разом зі своїм приреченням він відразу представив детальний план такого оздоровлення, в якому передбачується врятування щадничо-позичкової індустрії в країні здобутими грошми від банків, щадничо-позичкових інституцій та платників податків. Новий план пропонує продаж державних облігів на суму 50 біл. дол. та збільшення впадчєні фінансовими інституціями та федеральною обєзпечення. Але цей план мусить бути одобрений Конгресом, який знаходиться під контролею демократів, хоч в загальному більшості чільних провідників Конгресу одобрюють цей план.

У ПОНЕДІЛОК, 6-ГО ЛЮТОГО о.г.р., в лікарні в Грінвич, Конн., на 77-му році життя померла відома американська письменниця-історик Барбара Тушман. Своім вмінням писати історію про участь чоловіків у війні здобула двічі престижну нагороду Пуліцера. Перший раз цю нагороду отримала вона за свою четверту книжку „Гармати серпня“ про початок Першої світової війни, котра появилася в 1962 році. Другу нагороду отримала в 1971 році за книжку „Стілевеїлл і американський досвід в Китаю 1911-45“. В ній пов'язала авторка біографію цього американського військовика з новітньою історією Китаю. Остання її книжка „Перший салют“ про американську революцію з міжнародної перспективи ще до минулого тижня була на списку „бест-селлерів“ щоденника „Нью Йорк Таймс“.

ДЕКІЛЬКА ЧЛЕНІВ СЕНАТСЬКОЇ Комісії міжнародних зв'язків з обидвох Демократичної і Республіканської партій мають сильні застереження щодо номінації Бернарда Аронсона на пост асистента державного секретаря для внутрішньо-американських справ. Хоча деякі з тих сенаторів звернулися до державного секретаря Джеймса Бейкера, щоби розглянув цю справу знову, то високі урядники цього департаменту твердять, що ця справа є „запечатаною“. Б. Аронсон — демократ і колишній асистент для спеціальних справ у віцепрезидента Волтера Мондейла є одним з нечисленних демократів, що підтримував військову допомогу для нікарагуанських повстанців.

ІЗРАЇЛЬ ОСПОРЮЄ ЗАКИДИ ЗСА

Вашінгтон. — Заступник міністра закордонних справ Ізраїля Беніамін Нетанягу надіслав на адресу Державного департаменту ЗСА вияснення і протест проти окремого виділення Ізраїля у річному звідомленні, який систематично порушує права людини, зокрема на окупованих землях — західному березі ріки Йордан і в смугі Гази.

У звідомленні Державного департаменту, яке появляється кожного року окремим виданням, говориться про раптовий зріст порушень прав людини ізраїльською окупаційною владою проти палестинців, які в більшості заселяють цю землю, домагаючись при тому закінчення ізраїльської окупації, виведення війська і згоди на скликання міжнародної конференції та створення на окупованих землях самостійної палестинської держави.

Очевидно, під теперішню пору і в атмосфері загального упередження у уряду прем'єр-міністра Іцхака Шаміра до Палестинської Визвольної Організації під керівництвом Ясіра Арафата та палестинців взагалі, який він вважає поголовно терористами, не може бути мови про позитивне пологдження вимог Ради для визволення Палестини, яка, як відомо, проголосила свою державу без території з надією, що вільні країни світу, в першу чергу арабські, допоможуть палестинцям здо-бути для себе кусок ними заселеної землі на якій вони б могли самостійно й незалежно існувати без терору ізраїльської поліції й війська.

Натомість Джеймс Зогбі, ексекютивний директор Арабсько-американського інституту, який репрезентує американців арабського походження, привітав американське справедливе становище до цієї справи і назвав відомлення „справедливим документом“.

Норвезький старшина порівняв
ізраїльтян до нацистів

Срусалим, Ізраїль. — Англомовна газета „Джерусалем Пост“ і газета друкована гебрейською мовою „Гарарет“ надрукували повідомлення, що норвезький старшина, полковник Я. І. Карльсен, командант батальйону, який входить в склад мирного корпусу Організації Об'єднаних Націй в Лівані, порівняв ізраїльтян з нацистами.

Згідно з інформацією двох згаданих газет полк. Карльсен під час зустрічі з підполковником ізраїльської армії заявив дослівно: „В часі Другої світової війни мої земляки жертвували своїм життям в боротьбі з нацистами, які робили усі заходи, щоби знищити усіх євреїв в нашій країні. Сьогодні ми тут в Лівані спостерігаємо те саме“. Очевидно, він мав на увазі ізраїльські налети на ливанські поселення, спільні ізраїльсько-ліванські акції проти цивільних ливанців, зокрема проти палестинців, насильне виселення людей з їхніх примітивних хат то-що, мовляв за те, що вони самі згодом були терористами, або допомагали в терористичній діяльності організованним антиізраїльським групам.

На думку полк. Карльсена подібно поводитись в Норвегії нацистські окупанти у відношенні до норвежців і євреїв зокрема.

Газети інформують, що уповноважені представники головного командування ізраїльської армії зажадали від командування мировими силами ООН позбавити полковника Я. І. Карльсена його посту і зажадали від уряду Норвегії його відкликання.

Головний рабин жидівської громади в Норвегії Міхаель Мельхіор виступив на радіовій програмі в Осло і заявив, що слова норвезького полковника викликали обурення і засуд усіх жидів. Це порівняння свідчить про зріст антисемітських настроїв в Норвегії, як зрештою і в багатьох інших країнах світу.

Зіпхали вину на... грипу

Київ. — Київська газета „Молодь України“, орган Центрального Комітету ЛКСМ (комсомолу) України, помістила у числі з 21-го січня о.г.р., саркастичну замітку Івана Агатія, члена Спілки журналістів СССР, про те, що 5-го січня, в розпалі шкільних вакацій, у Чернівцях зняли новорічні ялинки. Зрозуміло, — пише автор замітки, — це викликало зливу запитань.

— Ми так чекали цього свята, прийшли 7-го січня на радянську площу, а ялинки як і небувало. Невже хтось злякався релігійних свят, які припали на цей час! Це ж безглуздо!..

— Ми з дружиною спеціально привезли дітей, яких відправили були в село у зв'язку з чернівецькими екологічними проблемами. Сподівалися, що свято поверне нашим малим радість. Але свята не вишло. Хочеться знати, пише далі І. Агатій, за чієї недоброї руки передчасно загасли ялинкові вогні?

— За традицією ялинка в

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА

SVOBODA (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Svboda (201) 434-0237. UNA (201) 451-2200.

Subscription 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00. UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svboda".

Postmaster: Send address changes to Svboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel. (201) 434-0237. (201) 434-0807. (201) 434-3036. Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00 на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОЮЗ \$15.00 річно. За кожен зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Упадок ще одного диктатора

У своїй інавгураційній промові президент Джордж Буш, м. і. заявив: „Ера авторитаризму минається". І дійсно в минулому тижні сталися в південній Америці, де найдовше закорінилися тоталітаристи, події, які потверджують мудрі слова-Буша.

У Парагваї, країні величиною стейту Каліфорнія, покритій здебільша джунглем, але тільки з несповна чотирма мільйонами населення, протягом 35 років правив по-диктаторськи генерал Альфредо Стреснер. Прийшов до влади після успішного переведення військового перевороту і зазнав на собі правдивість мудрості: „Хто мечем воює — від меча гине". В минулому тижні командував парагвайського війська, його доволітний співробітник — „приятель" і близько посвоячений „кум", генерал Андре Родрігес перевів збройний переворот, при чому у стрілянині з вірною Штреснерові поліцією і палатною сторожею згинув, — як твердить британське пресове агентство Ройтера — коло 200 осіб. Родрігес сам повідомив народ через радіо про свій прихід до влади, при чому підкреслив, що колишній диктатор 76-літній Альфредо Стреснер — цілий і здоров. Його арештували, але сусідня Бразилія погодилася дати йому політичний азиль куди він і виїхав. Безпосередньою причиною перевороту не була якась ідеологічно-політична розбіжність, а сучасно-особиста. Як інформує кореспондент „Нью Йорк Таймсу" із столиці Парагваю Асунсьон — прибічники Стреснера напоягли на Родрігеса, щоб він зрікся становища головнокомандуючого армією та прийняв пост паперового міністра військових справ. На місце Родрігеса мали призначити сина Стреснера Густава, полковника, майбутнього наступника Стреснера на становищі „президента", насправді продовжника диктатури. Стреснера вісім разів „вибирали" на „президента", — завжди у пофальшованих виборах.

Новий володар генерал Андре Родрігес негайно склав новий уряд, до якого ввійшли один активний і один емеритований генерал та сім цивільних осіб. Родрігес заявив у своїй першій радіопроводі, що він приверне у Парагваї демократичний режим. Речник американського Уряду привітав ту заяву і керівні американські кола сподіваються, що в Парагваї дійсно минеться авторитаризм та запанує демократія.

Проте, „Нью Йорк Таймс" із 4-го лютого ц. р. сумнівається, чи здійсниться ця надія, покликуючись на добрих знавців південноамериканських та особливо парагвайських відносин. Родрігес довгі роки був підпорою диктатора Стреснера. Він сприяв цій економічній політиці уряду, яка тягнула зиски з перепачкування до сусідніх країн — Аргентини, Бразилії і Болівії — та: їх „невинних" предметів, як годинники, парфуми і крадені авта, але й наркотики — від марихуани почавши, через морфін до героїну включно. Диктаторський генерал Стреснер бувцем то обурювався, коли президент Реген називав Парагвай поруч із Кубою, Чіле і Нікарагуа, як країну ворожу демократії. Тепер ген. Родрігес запевнив, що він приверне „правдиву" демократію, але насправді він надалі мусить спиратися на найсильнішу в цій країні партію „Кольорадо", яка ледве чи захоче дійсно чистих нових демократичних виборів. І ледве чи генерал Родрігес „дірвавшись до влади, буде вірним своїй обіцяні щодо заведення „правдивої" демократії. Покищо здійснилося твердження Джорджа Буша, що авторитаризм минається, бо як Фідель Кастро став на американському континенті символом комуністичної диктатури, так Стреснер був для південних американців символом військової диктатури.

Майже одночасно заактуалізувалася проблема авторитаризму чи демократії у двох інших латиноамериканських країнах. Віцепрезидент Ден Квейл був присутнім на інавгурації нового президента у Венесуелі. У поворотній дорозі до Вашингтону він відвідав республіку Ель Сальвадор, яка має за собою довгу історію авторитарних режимів. Ці обидві країни стали суверенними щойно в минулому сторіччі, обидві зазнали влади диктаторів. В обидвох тепер настала демократія. Ден Квейл у розмовах з лідерами цих країн підкреслював konieczність зберігання прав людини, як основи демократичного устрою. Хоча він не приймав ніякого зобов'язання щодо фінансової чи будь-якої іншої допомоги від Америки проте не залишив сумніву, що така допомога залежна від зберігання прав людини. ЗСА і весь демократичний світ мусить бути солідарним в обороні своєї свободи.

Відважно УГСПІлка ставить питання перегляду існуючих кордонів советських республік за етнічними принципами. Актуальність цього питання зокрема ілюструють відносини азербайджанські відносини, бо не зважаючи на відоме рішення Верховної Ради СРСР з літа 1988 року, яку зовсім ігнорували вірменські вимоги — невпинні змагання вірмен заставляли московський центр ревідувати те рішення Верховної Ради. В цій же точці (8) УГСПІлка домагається конструктивного діалогу й широкій співпраці із українською еміграцією на Заході, замість „плеканої ідеологічними догматами ненависти породженої умови сталінщини".

Не знати чи цей апел має будь-який вплив на советські влади, але це нас не повинно дивувати, важливіше, однак, є те щоб українська еміграція на Заході належно сприйняла братню руку простягнену відважно до нас і не завела надій наших рідних в Україну!

Компромісуючо для уряду УССР є точка (9) принципів УГСПІлки, яка у своїй ширині розкриває сервістичні відносини київської адміністрації супроти Москви у міжнародному спілкуванні. Бож справді, в советській пресі неодноразово розхвалюються участь УССР в ООН, ЮНЕСКО, але промовчати що рівночасно з тим т. зв. уряд УССР ніколи не відважився домагатися усталення дипломатичних відносин з іншими країнами на рівні посольств та консулств, як навіть самостійної участі українських делегацій на міжнародних наукових конференціях, олімпійських іграх чи інших міжнародних форумах, де Україну „перманентно репрезентує" Москва.

Дуже вимовним прикладом, наведеного в наголовку цієї статті твердження, може послужити акція Міжнародного трибуналу для розслідування Великої голоду в Україні в 1932-33 роках, що її започаткував Комітет голодового голоду при СКВУ в 1987 році.

Поява книжки Роберта Конквеста „Жива смута", працю над якою фінансував УНСОЮЗ разом з Гарвардом, і створення Конгресової комісії у Вашингтоні для дослідження причин і наслідків голоду в Україні, у висліді акції бл. п. Ігоря Ольшанського та АОЛПУ із великою підтримкою УНСОЮЗ та його публікацій, та призначення на ту ціль 400,000 дол. з державних фондів, були великими досягненнями українців в Америці, які сталися без підтримки УККА. Це подразнило амбіцію проводу УККА і дало поштовх започаткувати створення Міжнародного трибуналу для тієї акції. Однак, за великі кошти не дозволили організаторам ризикувати самим взятися за це діло і тому рішення звернутися з цією справою до Комісії голодового голоду при СКВУ. Ініціатором адалося переконати Президію СКВУ про доцільність того задуму і так дійшло до створення Міжнародного трибуналу.

Зенон Городиський

ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. ІВАНА ФРАНКА У ЛЬВОВІ

III.

Ректор Марченко після прочитання подав коротке пояснення, якими мотивами рукописи вискодав і законодавці, присвоєючи Львівському університетові офіційну назву: „Державний університет ім. Івана Франка". Був цілий ряд виступів. Зворушливо говорив академік Студинський і проф. Сімович. Не пригаду, як виступав хтось з поляків. Мені здається, що говорив коротко проф. Домбровський, людина високої особистості культури, професор слов'янського права і великий знавець історії Київської Русі-України і тодішніх взаємин з Польщею. Пригаду, що виступав „московфіл" з Ставрополі, який старався говорити по-російськи і пригадував, що „в Галичині живуть теж руські", але його „російська мова" і зміст його слова викликав радше загальний сміх, зокрема серед київських представників і гостей. Виступав із стандартними фразами і похвалявся під адресою „советської влади" партію Кондратюк і секретар комсомолу Артюх, хоч останній звертався в теплішій формі, зокрема до кандидатів-українців, „синів селян і робітників", першого академічного року нового університету, які не мали „за панської Польщі" студіювати через т. зв. „обмежену квоту" для українців, а також через брак матеріальних коштів. Безперечно, що нам, українцям, було якось приємно бути свідками того безперечно історичного моменту, зокрема тим, які не раз бачили на брамі університету напис „Дінь без українців" чи „русифікація", але „Дінь без українців". Було якесь дивне почуття, що ми є господарями, а поляки і жиди є гостями у нас. Таке почуття було у нас тоді, дарма, що ми собі тоді

Микола Плавюк

ЗА ПРАВИЛЬНУ ОЦІНКУ ОПОЗИЦІЙНИХ РУХІВ В УКРАЇНІ

III.

структури української промисловості із ліквідацією екологічно шкідливих виробництв.

Від кожного зареєстрованого кандидата в депутати місцеві філії УГС повинні зажадати відповіді, як він ставиться до цих вимог?

Дуже важливі позиції УГСПІлки з'ясовані в ТТ. II і 12, які дають відповідь на комплекс справ в ділянках економіки та соціальної справедливості.

СПІлка уважає, що народ України повинен стати дійовим господарем своїх природних багатств і ресурсів. Основою національної економіки України повинен стати республіканський госпрозрахунок самофінансування. І в цих твердженнях вона становить УГСПІлку не є оригінальне, про це висловлювалися їхні попередники знищені ще передвісними сталінським і сержовським терором, а після війни про ці справи писали як П. Полтава, так і І. Багрянний чи І. Майстренко.

Багато цікавіше є те, які шляхами УГСПІлка пропонує досягти ту ціль. І про це вони висловлюються так: „Для стимулювання економічного процвітання республіки УГСПІлка вважає необхідним максимальне заохочення приватної ініціативи яка може виявлятися у створенні частини державних промислових підприємств у акціонерні чи кооперативні, у добровільному виході селян із колгоспів із землею для приватного господарювання. Домінувати

„Принцип суспільної власності стане основою справедливої життєвої українського народу, стане могутнім рушієм розвитку продуктивних сил України. Поворот до капіталізму у випадку України був би в кожному відношенні кроком назад, регресом" (П. Полтава „Концепція Самостійної України і основна тенденція політичного розвитку сучасного світу" (1947 рік).

повинна ринкова економіка з вільним ціноутворенням. У справі забезпечення соціально-економічних прав людини, УГСПІлка відкидає гасло „рівності" а замість його гаслом про відновлення соціальної справедливості. Виглядає що вони краще, чим їх попередники пізнали наслідки советської політики на тому відтинку-ві і тому твердять: „Спроби увести хоча б відносну рівність в оплаті і прибутку привело б до застою і регресу суспільства... Відновлення соціальної справедливості УГС бачить не в зрівнялівці, яка була однією з головних причин загибелі економіки, а у різкому скороченні бюрократичного апарату... що паразитує на народній шні, у скасуванні усіх без винятку соціальних привілеїв партійно-радянського бюрократичного апарату".

Очевидно що таке становище УГСПІлки зовсім інше чим становище названих мною осіб. П. Полтава, якого зачитую, але й І. Багрянний та І. Майстренко заступали становище що: „Концепція Самостійної України — це, також, концепція такого суспільного ладу в майбутній Українській Державі, при якому не існуватиме експлуатація людини людиною".

„Принцип суспільної власності стане основою справедливої життєвої українського народу, стане могутнім рушієм розвитку продуктивних сил України. Поворот до капіталізму у випадку України був би в кожному відношенні кроком назад, регресом" (П. Полтава „Концепція Самостійної України і основна тенденція політичного розвитку сучасного світу" (1947 рік).

Перші заважили її на зоряному небі китайські звіздарі в 613 році до н. Х., думаючи, що це горюче світло становить небесну мітку, якою боги очищують небо від нещастя, які згодом падають на землю, у виді воєн, повій, посухи і інших небесних кар. Згідно з найновішими дослідженнями, комета Геллея з'явилася знову в 10 році до н. Х., та правила за дороговказом до Вифлему трьом мудрецам із Сходу. В 66 році перед народженням Христа, вона, згідно зі словами видатного жидівського історика Флавія Йосифа, „висіла довгий час, неначе зловіщий меч на небі", випущою упадок Єрусалиму, (що став дійсністю після нещадного жидівського придушення повстання римлянами в 70 році п. н. Х.). І поворот на землю в 415 році п. н. Х. люди вважали провісником вторгнення орд гунів на Європу, під проводом Атилли, а згодом їх поразки в Шалоні.

Появу комети Геллея у 1066 році, з довгим роздвоєним хвостом увіковчено в славному гоубелі Байс, для відзначення інвазії норманів у Англії. Можливо, що саксонці пов'язували свою поразку з появою цієї комети, але переможні нормани вважали напевно її появу добрим знаком для себе.

Поява комети Геллея у 1301 році надхнула славного флорентійського мистця Джотто де Бондоне до створення фрескового живопису з мотивом народження Христа, в якому він представив комету Геллея, як Вифлеську зорю. Ми згадуємо про флорентійського мистця Джотто то му, що його іменем названо одну з космічних зонд, вичалено Європейською космічною агенцією на зустріч кометі Геллея 2-го липня 1985 року.

Як можна було сподіватися, ця вповні обгрунтована і виправдана зміна становища УАКРАди, викликала бурю із сторони УККА і ВФ. В партійній пресі ВФ появились критичні статті під адресою УАКРАди, що вона, мовляв, діє на шкоду українській справі, що вона непатріотична тощо.

Якщо автори статей у партійній пресі думали, що своєю безоглядкою критикою пошкодять УАКРАді, то грубо помилилися. Навпаки, сталося щось зовсім протилежне. В демократичній пресі появились вдумливі статті поважних авторів Василя Вериги, проф. Івана Лучека та інших, які закликали передумати справу і не руковдитися тільки емоціями. На жаль, ці розумні поради не знайшли розуміння. Перемогла амбіція людей, які хотіли поставити на своєму. Комітет голодового голоду при СКВУ перевів збірку, хоч і далеко невисатачну на покриття великих коштів;

(Закінчення на стор. 4)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагус Лев Яшкевич

Космічний мандрівник, — передвісник вагомих змін

Мешканці Землі, третьої найближчої до сонця планети, мають змогу, що 75, або 76 років оглядати на сцені небесного театру космічне світло, що у виді комети Геллея, кружляє протягом 4,6 бильйона років навколо сонця по видовженій, еліптичній орбіті. В 1986 році в лютому та березні, ми мали змогу бачити її близько нашої Землі, на відстані 20 мильйонів кілометрів і її наступну появу астрономи передбачають в 2061 році.

Комета Геллея, зваги на свою яскравість та видимість, це одна з найбільш відомих комет в історії людства, яке надало їй багато найменів: „Знак богів", „Вогненна колісниця", „Світляний змії" тощо. Протягом тисяч років люди вірили, що вона є провісником воєн, епідемій та різних катаклізмів і нещастя.

Ії названо в пам'ять видатного англійського астронома Едмунда Геллея (1656-1742), який обшукав її відстань від землі й сонця та періодичність її появи, себто величину її еліптичної орбіти.

Перші заважили її на зоряному небі китайські звіздарі в 613 році до н. Х., думаючи, що це горюче світло становить небесну мітку, якою боги очищують небо від нещастя, які згодом падають на землю, у виді воєн, повій, посухи і інших небесних кар. Згідно з найновішими дослідженнями, комета Геллея з'явилася знову в 10 році до н. Х., та правила за дороговказом до Вифлему трьом мудрецам із Сходу. В 66 році перед народженням Христа, вона, згідно зі словами видатного жидівського історика Флавія Йосифа, „висіла довгий час, неначе зловіщий меч на небі", випущою упадок Єрусалиму, (що став дійсністю після нещадного жидівського придушення повстання римлянами в 70 році п. н. Х.). І поворот на землю в 415 році п. н. Х. люди вважали провісником вторгнення орд гунів на Європу, під проводом Атилли, а згодом їх поразки в Шалоні.

Появу комети Геллея у 1066 році, з довгим роздвоєним хвостом увіковчено в славному гоубелі Байс, для відзначення інвазії норманів у Англії. Можливо, що саксонці пов'язували свою поразку з появою цієї комети, але переможні нормани вважали напевно її появу добрим знаком для себе.

Поява комети Геллея у 1301 році надхнула славного флорентійського мистця Джотто де Бондоне до створення фрескового живопису з мотивом народження Христа, в якому він представив комету Геллея, як Вифлеську зорю. Ми згадуємо про флорентійського мистця Джотто то му, що його іменем названо одну з космічних зонд, вичалено Європейською космічною агенцією на зустріч кометі Геллея 2-го липня 1985 року.

Коли пишемо ці рядки, японські та советські зонди відбули вже свої зустрічі з кометою Геллея і вже переслали, свої світлинні та закодовані фізичні й хімічні дані про цю комету до своїх матеріальних баз. Метою цих даних було прослідження фізичних та хімічних складників комети Геллея, прослідження її магнетного поля, (якщо таке існує) та

Відлунням появи цієї комети в 1456 році було збудовано Царгород турками, а наступна поява цієї комети в 1910 році була провісником Першої світової війни та початком цікавих наукових дослідів над цією кометою. Ці досліді започаткувало та зорганізувало Американське товариство астрономії та астрофізики. Від цього часу починається, не тільки зріст зацікавлення й систематичне вивчення характеристик цієї комети, але й теж готування наукового світу до поважних наукових дослідів над нею в часі її наступної появи в 1986 році. В 1979 році американський астроном Лутві Фрідман, науковець відомої „Струмінної лабораторії" в Пасадені, Каліфорнія, заплянував багаторічну наукову програму дослідів над цією кометою, під назвою „Міжнародне обстеження Геллея", яку офіційно затвердила Міжнародна астрономічна унія в Патросі, в Греції.

Для реалізації цієї програми оголошено три проекти: Західноєвропейський, советський та японський. Британське космічне товариство заключило договір з Європейською агенцією космічних просторів з метою побудови спеціального сателіта для дослідів комети Геллея, в Брістолі, в Західній Англії, під найменням „Джотто", устаткованого телевізійними камерами та складною помірно апаратурою. Той сателіт запущено в навколосемну орбіту в липні 1985 року з лутеської бази Кур, в французькій Гвіані.

Японський проект передбачав вичалення в простір двох автоматичних зонд „Суїсей" та „Сагібак", які запущено в навколосемну орбіту 18-го серпня та 7-го січня 1985 року — Советський проект під назвою „Венера Геллей", у скороченні „Вега", передбачав дослідження цієї комети в часі поїздки їх колишньої зони на планету Венеру. Цю космічну зонду „Вега 1" вичалено 15-го грудня 1984 року після прильоту в систему „Венери", 11-го червня 1985 року та спуску на її поверхню капсулі з мірильною апаратурою, вона була унаправлена на зустріч з кометою Геллея. Космічну зонду „Вега 2", вичалено 21-го грудня 1984 року та по відокремленні подібної капсулі на поверхню Венери, 15-го червня 1985 року, її унаправлено на зустріч з кометою Геллея 9-го березня 1986 року.

Коли пишемо ці рядки, японські та советські зонди відбули вже свої зустрічі з кометою Геллея і вже переслали, свої світлинні та закодовані фізичні й хімічні дані про цю комету до своїх матеріальних баз. Метою цих даних було прослідження фізичних та хімічних складників комети Геллея, прослідження її магнетного поля, (якщо таке існує) та

(Закінчення на стор. 4)

також усвідомлювали, що цей історичний день постанови Державного Університету ім. І. Франка відбувається в советській дійсності.

Професорський і викладацький склад Державного університету ім. Івана Франка в 1939/1941 роках

Разом із новопризначеним першим ректором Державного Університету ім. Івана Франка проф. Михайлом І. Марченко, відомим істориком і професором Київського університету ім. Тараса Г. Шевченка, прибули також професори, викладачі і партійні та комсомольські чиновники, щоб перебудувати університет на советський лад. За призначенням і зовнішньою поведінкою вони були українцями, говорили гарною літературною мовою, можливо і мали доручення демонструвати свою „українськість" у недавню „звільнену" Львів. Були між ними дійсно щирі українські патріоти і науковці, починаючи із самого ректора проф. Михайла І. Марченка, який, хоч і не міг виявляти своїх патріотичних почувань прилюдно, та це було видно з його турбот за український університет, за професорський і викладацький та студентський склад університету, якому присвоєно назву Державний Університет ім. Івана Франка.

Як я вже згадував, віцектором „по науковій частині" було призначено академіка проф. д-ра Кирила Студинського, який був одночасно президентом філії АН УССР і депутатом до Верховної Ради СРСР. Мені важко тепер пригадати прізвища всіх професорів чи викладачів українців, що приїхали з Києва чи інших наукових осередків УССР і зайняли професорські чи викладацькі посади в університеті чи інших вищих навчальних установах у Львові, як, наприклад, Медичний Інститут чи Політехнічний Інститут, колишня Політехніка. Чимало колишніх професорів поляків і жидів університету „Яна Казімежа" залишилися на своїх посадах через брак фахівців у різних ділянках. Департамент слов'янських мов і літератури очолював проф. д-р Василь Сімович, всім шанований знавець української мови і літератури, який пізніше, після відходу большевиків, в час німецько-

советської війни, був короткий час „комісарним" ректором університету ім. Івана Франка. Запрошено на професорські і викладацькі посади чимало колишніх професорів, які в умовах польської окупації західноукраїнських земель, хоч і мали високий науково-академічний стаж, вчителювали в середніх державних, або приватних гімназіях, або учительських семінарах, як, наприклад, проф. Д. Лукіяновича, колишнього директора Академічної Державної Гімназії, проф. Роздольського, проф. Соневицького, проф. Мечника, проф. Білинського, проф. Ю. Полянського й інших.

Керівником катедри історії України призначено відомого історика України проф. Івана Крип'якевича, якому спочатку помагав організувати катедру молодий історик Олександр Домбровський, доки не перейшов працювати за своєю спеціальністю при катедрі старинної історії. Катедру новітньої історії очолював проф. Скіба з Харківського університету, член партії, який уважно слідував за тим, щоб ця ділянка історії, виразно подана згідно із прийнятими настановами у вищих навчальних установах СРСР. При катедрі середньовічної історії почав працювати відомий історик проф. Омельян Терлецький, а деканом історичного факультету став присланий з Києва Брагінець, який був одночасно викладачем марксизму і лєнінізму, як обов'язкового предмету на всіх курсах історичного факультету і на всіх факультетах. Цей предмет українська мова були обов'язкові для всіх студентів... і професорів. „Марксизм і лєнінізм" це була неначе „червона біблія" з обов'язком ґрунтовного вивчення і студіювання. Катедру археології очолював відомий галицький учений археолог і дослідник нашої старовини проф. Ярослав Пастернак. Трудно проходила реорганізація правничого факультету, на який звернено особливу увагу, адже ж цей факультет мав вишколювати і виховувати майбутніх советських адвокатів, суддів, прокураторів чи адміністраторів складної системи УССР — СРСР, а в тому і для недавню „приданих" західноукраїнських земель.

Продовження буде.

Наш столітній ювілянт

Пильний читач не може не помітити, що в українських газетах майже немає згадок про наших столітніх ювілянтів. Чи їх у нас немає, чи може ми не привертасмо уваги до цього наскрізь віку помногого віку в людському житті?

У цей момент мимоволі пригадуються мені рядки з епілогу до „Гайдамаків“, у якому Шевченко з великим пієтизмом пише:

Спасибі, дідусю, що ти
заховав
в голові столітній
твій славу козаку;
Я й онукам тепер розказав!

Чи це не краший вияв великої пошани до столітнього віку, а рівночасно й до того знання, що його дехто зумів зберегти й передати своїм нащадкам?

Тут відзначено нашого столітнього ювілянта Антона Постолюка, якому наприкінці січня цього року сповнилося 100 років життя. Народився він в селі Чорнокозичі, сьогодні Кам'янець-Подільського району Хмельницької області, в селянській родині. В своєму селі дістав початкову освіту й там же закінчив второкласову вчительську школу, яку саме тоді відкрили. У 1905 році вступив до Вінницької учительської семінарії, а закінчивши її 1908 року став учителем у селі.

Писати вірші почав ще в семінарії. Друкував їх у газеті „Радя“, згодом в журналі „Українська Хата“, „Літературно-Науковий Вісник“ тощо. У 1909 році з'явився його перший збірник поезій, який царська цензура зараз же сконфіскувала, а автора віддала під суд за державну зраду. Він був засуджений і кару прийшовся відбавити у в'язниці.

В Першу світову війну А. Постолюкський опинився на західному фронті. З його проривом німцями він був свідком панічної втечі російських армій в напрямі на Рязань, Замостья, Холм, Берестя. Події цього часу він колоритно змальовує у своєму спогаді „Із трагедії Холмщини за Першої світової війни“. „Москалі, — пише автор, — почали вживати давно свою тактику, випробовану ще за Наполеона — палити все збіжжя на полях і села, щоб ворогові залишити чисте поле“.

А. Постолюкський сильно переживав ці трагічні події.

І так змалював їх:

О, горе вам, нещасні
вітачі,
Що скорбний шлях
могилами значили!

В іншому місці:

О, краю мій! Сади,
гаї чудові!
Чи веледжу вас ще,
рідній поля?
Чи тут навк край шляху
я спочину,
Як вітачі нещасні
під кущем?!

(„На Берестейському шосе“)

Після вибуху революції 1917 року А. Постолюкський обрано делегатом на Перший і Другий військові з'їзди. На Другому з'їзді він уже член Всеукраїнської ради військових депутатів, яку втілено в Українську Центральну Раду. Тут ювілянт став секретарем комісії по виготовленню першої конституції Української Народної Республіки 1918 року. Цей основний документ висував повну суверенність людини й її творчого прояву в усіх сферах духового, політичного й господарського життя України. Декларуючи ці права, Українська Народна Республіка розкрила перед своїми громадянами, що тільки вони є господарями своєї землі, своєї традиції, свого творчого спадкоємства, своєї волі до побудови кращого життя.

Сьогодні з 16-ох членів цієї переважливості комісії, що покляла підвалини під українську державність, здається, А. Постолюкський єдиний, що ще залишився при житті. В його столітній голові напевно збереглося чимало світлених моментів з праці над конституцією, які зараз є дуже важливими для нас і для нашої державно-політичної історії.

17-го січня 1949 року ювілянт приїхав до Аргентини, де перебуває і досі. Там він працював при заснуванні УАПЦ на західному Ланусі, виконуючи обов'язки директором і дяка. Трудився також як бібліотекар в Товаристві „Відродження“ й як коректор газети „Наш Клич“.

У ці радісні хвилини ми серцем й думками лінемо до дорогого ювілянта, якому побажаємо доброго здоров'я й подальшого щасливого віку.

Володимир Жила

У Ватервільті відбулася „ялинка“

Ватервільт, Н. Й. — Заходом 99-го Відділу Союзу Українок Америки 8-го січня відбувся Свят-Вечір — „ялинка“ в залі українського клубу. Голова СУА Надія Сембрат відкривала святочну імпрезу. Вона запросила Ярослава Кушніра бути господарем свята. Отець декан Т. Гуманицький провів молитву й започаткував коляду „Бог предвічний“, що її всі відповіли. Діти школи українства відіграли різдвяний вертеп „Бог у яслах“ Р. Заводовича. Виступили: Андрій і Михайло Бережанські, Лариса Дурбак, Лариса і Степан Калки, Марко й Роман Кошикарі, Ліда і Христия Скалі, Христия Сняк, Микола Тисяк, Леся й Петро Філі. Сценку приготувала Оріса Калка, одяги — Д. Кушнірі О. Калка, Сестра Адріана, Ліда й Лариса Боичуківни виконали збірну деклямацію „Зірка“ Леся Храпливої. Таня й Люба Мандзі проповідали колядки „Небо і земля“, „Добрий вечір“ і „Дивна новина“. Потім хор співав колядки. Галя Кошикар прочитала зворушливе оповідання „Чудо різдвяної ялинки“.

Отець митрат В. Андрушків пригадав велику роль митрополита в історії України. Митрополит Андрій Шептицький причинився до того, що він став священиком. Найбільший наш митрополит уже за життя був святым. Тепер ведеться акція, щоб Церква проголосила його святым. Треба молитися до нього, щоб помагав нам у всіх життєвих випадках. Потім промовляли коротко о. В. Торніл і о.

Учасник

Маленька...

(Закінчення зі стор. 1)

ти, при допомозі своєї мами, маленька Ганнуса Свєрстюк, що під цю пору лікується у Філадельфії. Голова ОЖ ОЧСУ Люба Сілецька привітала численні зібраних дітей і старше громадянство традиційним „Христос Родився“ і побажала всім щасливого нового року. Коротенька програма почалася відспіванням колядки „Нова радість стала“. Аня і Андрійко Керницькі продеклямували різдвяні віршики, а Андрійко відіграв дуже гарно колядку на фортепіані. На кінець маленька Уляна Луців зі своїми братчиками почали колядувати, а за ними всі діти, які оточили візочок Ганнусі, щоб бути ближче неї. Маленька Ганнуса може перший раз побачила зібраних довкола себе так багато дітей.

Це був зворушливий момент, бо всі діти від душі

Діти і старші колядують для маленької Ганнусі Свєрстюк.

колядували, а кожний з привних полинув думками до своїх рідних і получився

духом і серцем з українським народом. Дівчата теж підсвідомо відчували цей свя-

точний настрій, співаючи з натхненням і побожно колядки.

День Української Незалежності в Олбані

Промовляє М. Тимчишин.

Олбані, Н. Й. (І.Д.). — Заходом Окружного Комітету Відділу УККА Олбанської Округи та жіночих організацій відбулося тут у вівторок, 17-го січня ц.р., в будинку легіслатури святочне відзначення Січневих Роковин. Мистецьку виставку приготували: Д. Свідерська і М. Савків (ОЖ ОЧСУ), Є. Наболютний і М. Савків, ст. (УККА).

Референт зовнішніх зв'язків М. Савків, мол. відкрив імпрезу вступним словом і запросив Володимира Кошикаря бути господарем свята. М. Федак проспівала американський гімн, зібрані відспівали український гімн. О. митрат В. Андрушків сказав відповідну інвокацію. Українська танцювальна група „Зорепад“ під мистецьким провідом Романа Прийм-Богачевського виконала по-мистецьки привітальний танок, молоденький танцюрист Євген Сняк вручив хліб сен. Бруно „Зорепад“ відтанцював „Гуцулку“ пізніше „Гопак“.

Відтак промовляли: сен. Бруно, асемблеміні Ларкінс, Кенестрарі та Гінчі (українського роду), вітаючи українців з Днем Української Незалежності, бажаючи дочекатися відновлення української держави. Ветеран американської армії Маріян Тимчишин прочитав змістовну доповідь в англійській мові. Він згадав важливі події з історії України, боротьбу за незалежність, проголошення самостійності в Києві 22-го січня 1918 року, проголошення державності у Львові 1-го листопада 1918 року свято соборності в Києві 22-го січня 1919 року, проголошення державності в Карпатській Україні 14-го березня 1939 року, відновлен-

ня української державності у Львові 30-го червня 1941 року, боротьбу українських армій, УПА, 1-ї Дивізії УНА. Дух незалежності кличе всіх українців до здійснення національних ідеалів.

Ред. Ігор Дябога передав привіт від Централу УККА. М. Савків мол., прочитав привіт від губернатора М. Квомо, який цього

року не видав прокламації. В. Кошикар подякував усім за участь і запросив на перекуску, що її приготувала Анна Наболютна (ОЖ ОЧСУ) з союзниками з Когову й Ватервільту та сестрицям з Трою. Прибуло понад 400 українців з цілого штату.

Прибули сенатори: Бруно, Кук, Грей, Фарлі, Маріно, асемблеміні: Гінчі, Тонко, Кумб, Коннерс, Кенестрарі, Ларкінс, радний Мельник. З Кергонсону прибули два „автотбуси“, голова УККА М. Вітенко, з Глен Сней був автотбус, голова УККА Б. Босак, голова ОЖ ОЧСУ Я. Гавур, Людмила Гайдар. Прибув голова Польсько-американського комітету Е. Сулковський з дружиною.

В сенаті святочну інвокацію провів о. Я. Свищук з Амстердаму. З нагоди резолюції про День Української Незалежності промовляли сенатори Бруно, Маріно і Кук, обороняючи боротьбу українців за свою самостійну державу. Прийнято одностайно відповідну резолюцію в оборону прав українського народу мати свою державу. На балконах було біля 100 українців, що оплескували промови сенаторів, дуже прихильні для українського народу та його боротьби за самостійність.

Наше найбільше свято

інж. Грабовича бадьоро від співав „Далека ти“, і знайоми слова „У бій, у бій, за світлий прапор Твій, за Тебе, Україно!“ ще раз зіграли серце спогадом про ті далекі роки, коли вперше прозвучав цей заклик.

Доповідач інж. Олександр Пришляк був нестатдартна, вигострена, блискуча. Доповідач відзначив три цілі наших щорічних святкування: для старших спогади, для молодих — наука історії, а для нації — обов'язок амбасадорства. Інж. Пришляк згадав основні етапи нашої історії і поставив цілий ряд запитань: чому переміг соціалізм, а не націоналізм у роках 1917-20, що змусило Петлюру на сепаратний договір з Польщею, чому трапився розкол в ОУН, що тривав й дотепер? Відповідь: ми не підготувалися до революції, бо й не встигли. А головна причина — неостатність. Доповідач поставив ряд гострих запитань „чому“, а відповідь на них, в основно-

му, була в одному: неостатність, незгода. Не змогли ми що недугу побороти, але тепер є надія, що нові сили, наша молодь, не успадкувавши що недугу, підняла прапор боротьби за незалежність. Приходять нові люди. Як співає Ніна Матвієнко — „Не цураймося, признаймося, бо багато нас є“. Так, багато, понад 50 мільйонів. А крім того, згадаймо і слова Івана Франка, що на кожнім з нас мільйони стоять, отож, нашу одностайність будуймо, починаючи з малих осередків.

Прикрасою свята був виступ гостя — оперового тенора Василя Мельничина. З добрим фортепіанним супроводом Іраїди Черняк, що побутує в нашій громаді, він надхненно відспівав „Жита“ Гнатюшина, на слова О. Олесь. „Пісню“ Гнатюшина на слова Чупринки і на прохання зачарованих слухачів, що її пориваючий заклик „Краю мій“ Гречанинова. Великого діапазону,

виренований голос Мельничина позначається ще й тим, що віддає всі нюанси настрою й переживань. Від тихого, спокійного шепоту життєвих днів — до могутнього заклику до боротьби.

Галя Король відшукала в архівах давно поезію С. Орлюка „На Софійській площі“ і продеклямувала її виразно, з душею.

Наш дружини хор закінчив академію співом „Живи, Україно“ (диригент зумів дати гарне піаніо в другій рядку пісні що підсилює наступний піднесений рядок). А тоді ще раз, вже востаннє (жартуючи, що востаннє) хор заспівав Гімн Тисячоліття. А на самий кінець, з усією публікою „Ще не вмерла Україна“.

Гарно співають, гарно святкують наші смерити. Згадують своє славне минуле з задоволенням, з почуттям виконаного обов'язку і збереження своєї вірності батьківщині.

Ганна Черін

Замість квітів на могилу

бл. п.

ОЛЬГИ ВЕРБОВСЬКОЇ

складаємо 150.00 дол.
на ПАТРИАРХАТ.

Достойній Родині висловлюємо наш найщиріший співчуття.

Стефанія ВЕРБОВСЬКА
Мирослава і Олександр БІЛАН

У П'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Дорогого
МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п.

ІВАНА СМОЛІЯ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

у п'ятницю, 24-го лютого 1989 р. в церкві св. Володимира в Ютиці, Н. Й.;
в храмі Успення Пресв. Богородиці в Лурді;
в храмі Пресв. Діви в Каракасі, Венесуела.

Просимо про молитви за спокій душі Покійного.
Залишені в смутку:
дружина — МАРІЯ з Родиною

У ТРЕТЮ БОЛЮЧУ
РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
Найдорожчої
і Невіджалуваної
ДРУЖИНИ, МАМИ
і БАБУНІ

бл. п.

Анни
Яблонської

будуть відслужені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в церкві Успення Божої Матері
на Роземонті в Монтреалі, Канада
в днях: 15, 16, 17 лютого 1989 року
о год. 9-й ранку

Про молитви за душу Покійної Анни просять:
муж — ЯРОСЛАВ
син — ЯРОСЛАВ з дружиною АННОЮ
і внуки — НАТАЛОЧКА, ІРЕНКА
і СЛАВКО мол.

Діпнімося з українським громадянством сумною вісткою,
що в суботу, 4-го лютого 1989 р. в місті Трентоні, Н. Дж.
перестало битися серце

бл. п.

Олександри Сенько
з роду Білаш

Покійна закінчила Полтавський Педагогічний Інститут і працювала науковим працівником при ньому та була учителькою середніх шкіл на Україні.

В Америці Покійна Олександра із своїм чоловіком бл. п. проф. Іваном Сеньком заснували Рідну Школу в Трентоні, де вона працювала до відходу на пенсію. Була також ініціатором і організатором Філії Юного ОДУМ-у в Трентоні, де була вона мистецьким керівником.

Залишила у глибокому смутку:

сина — ПЕТРА з дружиною ЛІДОЮ
дочку — АНАСТАЗІЮ з чоловіком
ЛЕОНІДОМ ПАВЛЮКОМ в Канаді
внуки — ІГОРЯ і ЮРІЯ
племінницю — НАТАЛІЮ з чоловіком
ЮРІЕМ СТЕГНАЧ

ПАНАХИДА відбудеться в неділю, 12-го лютого 1989 р. о год. 5-й веч. в похоронному заведенні Кошика, 990 S. Broad Street, Trenton, N.J.

ПОХОРОН відбудеться в понеділок, 13-го лютого 1989 року на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Баянд Бруку, Н. Дж. о год. 11:30 ранку.

Хай Американська земля буде їй легкою.

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

Прибита, горем РОДИНА

У глибокому смутку клонимо голови перед

світлою пам'яттю

ЙОСИПА ГІРНЯКА

великого актора та духовного батька молодих талантів, яким передавав своє знання, відкривав славне минуле українського театру та сповняв любов'ю до рідного мистецького слова.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Студія Мистецького Слова
Лідія Крушельницька

Президія Об'єднання Українських Письменників „Слово“

у глибокій жалобі повідомляє, що
у вівторок, 17-го січня 1989 р. помер у Нью Йорку
Почесний Член нашого Об'єднання,
Славний Актор і Передовий Театральний Діах

св. п.

ЙОСИП ЙОСИПОВИЧ
ГІРНЯК

залишивши вірну і невідлучну подругу довгої життєвої дороги, акторі трояндами успіхів і тернами негоди.
ОЛІМПІО ЗАПІВНУ ДОБРОВІСЬКУ.

Похоронений у п'ятницю, 20-го січня 1989 р. на українському цвинтарі у Філадельфії, Па.

Президія ОУП „Слово“

УКРАЇНСКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Балтимор, Мд.
повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
— відбудуться —
в суботу, 18-го лютого 1989 р. о год. 2-й по пол.
в HYATT-REGENCY HOTEL
300 Light Street, Baltimore, Md. 21202

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішенням правом голосу Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів

15, 34, 55, 81, 260, 290, 320, 337
Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо

ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття і схвалення порядку наради
2. Ствердження правосильності зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово головного пресдидника УНСоюзу д-ра ІВАНА О. ФЛИСА
9. Слово головного радного УНСоюзу ЄВГЕНА ІВАНЦІВА
10. План праці на бжучий рік
11. Внески і запити
12. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьмуть участь.

д-р Іван О. Флис, головний пресдидник УНС
Євген Іванців, головний радний УНС
За УПРАВУ ОКРУГУ:

Богдан Ясинський, голова
Остап Зинюк, секретар **Семен Михайлишин, касир**

Вельмишановні Члени УНСоюзу Мешканці Балтимору та Вашингтону
Запрошуємо вас взяти участь у

ЗАСІДАННІ ЧЛЕНІВ УНСоюзу
Округи Балтимор і Вашингтону

яке відбудеться
в суботу, 18-го лютого 1989 року
від год. 10-ї ранці до год. 1-ї по пол.

На цьому засіданні буде оформлена Конвенційна Комісія для підготовки та переведення 32-ї Конвенції УНСоюзу, яка відбудеться від 28-го травня до 2-го червня 1990 року в готелі Гаєт-Рідженсі у Балтиморі. Засідання відбудеться саме в приміщеннях цього ж готелю:

HYATT-REGENCY HOTEL
300 Light Street, Baltimore, Md. 21202

Особі зацікавлені зацікавитися і допомогти нам у підготовці та проведенні Конвенції можуть сконтактуватися з **головним радним Євгеном Іванцевим**, керівником Бюра УНСоюзу у Вашингтоні, телефон: (202) 347-8629.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНС

Англійське видання

ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ
за редакцією ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА.

дочіний редактор: **ДАНИЛО ГУЗАР-СТРУК**
1-ий і 2-ий з циклів п'ятьох томів, які мають вийти до 1992 р.

A-F — 119.50 дол. — 968 стор.
G-K — 125.00 дол. — 737 стор.

Алфавітична Енциклопедія України, базована на 25 роках праці, компетентне зведення і доповнене видання Енциклопедії Українознавства, повний ілюстрований кольоровими і чорно-білими фотографіями і численними мапами, першорядний показник життя і культури українців в Україні і диспори.

Видання University of Toronto Press, накладом Канадського Інституту Українських Студій, Наукового Товариства ім. Шевченка і Канадської Фундації Українських Студій.

Набувати можна у книгарні Свободи
СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканці стейту Нью-Джерсі обов'язково додати до ціни 6% стейтського податку

ЗМІНА АДРЕСИ
До Адміністрації „Свободи“
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302
Прошу змінити мою адресу:

„Свободи“ ☐ „Українського Тижденька“ ☐
„Веселки“ ☐
Моя СТАРА АДРЕСА була:

Число Відділу (якщо член УНС) _____
Ім'я і прізвище _____
Адреса _____

Моя ЧОВА АДРЕСА, так:

Ім'я і прізвище _____
Адреса _____

На зміну адреси проситься **ОБОВ'ЯЗКОВО ДОЛУЧИТИ \$1.00.**

На виставці архіву УСС-ів в Нью Йорку

Заходом Об'єднання б. Вояків Українців в Америці і під протекторатом парохії св. Юра в Нью Йорку в неділю, 22-го січня, в авдиторії школи св. Юра відбудеться виставка архіву легіону УСС, Української Військової Меморалії та матеріялів до історії УГА.

Виставка була присвячена 71-й річниці проголошення IV-го Універсалу і 70-річчя проголошення злуки українських земель.

Були показані матеріяли до історії УГА. Виставка є також підготовою до відзначення 75-річчя вимаршу легіону УСС до бою з Москвою.

Треба справді подивлятися ентузіазм і посвяту, тої горстки людей, які взяли за це велике діло врятувати неопінену спадщину історії визвольних змагань нового часу українського народу для майбутніх поколінь. Це жива історія, з якої молоде покоління, пізнавши її, буде черпати наснагу і запал для подальшої боротьби за здійснення святих ідеалів, які започаткували і віддали життя своє білий-воїни УСС, УГА, Армії УНР, Карпатської Січі, УПА.

Ця цінна виставка, що прекрасними елементами різних бойових частин і формаций прикрашала стіни, портретами наших державних мужів, військових командирів зі славними іменами, бойових частин на фронті, вишкільних частин і наших славних жінок перенесла нас цілковито на нашу рідну землю. Віджили спомини, радісні і сумні. Вони нагадували нам картини Батьківщини, віджили молодість, яка носила нас сповняти наші обіти України.

Ці архіви зберігають найстарші українські військові формации з визвольної боротьби українського народу — Січових Стрільців. Тут картини з Мавіки в Карпатах, де завершилася невмируща слава перемоги УСС-ів над Росією і стала символом боротьби за українську державу. Віджили спомини наших мандрівників на Мавіку. Тисячями приходив народ з усіх сторін Галицької землі віддати поклін героям Мавіки, а ми, молоді, черпали наснагу на їхніх могилах до дальшої боротьби з ворогом-загарбником.

Ой далека і так близька нам рідна земля! Як тужимо ми за тобою! Тут відживає пам'ять про Листопадовий зрив, проголошення у книжому городі Льва Української Західної Республіки. Перед нами світла постать князя Церкви сл. п. Митрополита А. Шептицького після повороту з заслання, а також у вишкільній ІСС, сот. Дідущок коло Болехова перед вимаршем, розриті Московські стрілецькі могили на Янівському кладовищі. Ця цінна виставка, можна сказати, — стріча віч-на-віч зі славною і героїчною епохою нашого народу на полі бою, в українському селі, при молитві і вишкільній.

Легіони Січових Стрільців з їхнім вождем-основником Є. Кошовим у Києві, які були зародком пізнішої УГА, Армії УНР, Карпатської Січі і безсмертної УПА.

Така виставка має велике виховне значення для нашої молоді. Тут вони бачать історію свого народу, яка говорить до них з картин і збуджує у них справжні образи подій і життя, а тим самим і пошану до свого народу, національну гордість і любов до України. Вони пізнають свій великий славний і культурний народ, своїх предків.

Мало наших дітей народжених поза межами України, знають докладніше історію УСС-ів, епоху, яка започаткувала новітню визвольну боротьбу і відновила давню бойову традицію України, засновану князем Святославом Завойовником. „Подіжемо, а не посоромимо землі руської!“

Ця цінна виставка — ніби стріча віч-на-віч зі славним і героїчним минулим нашого народу. Січовими Стрільцями, які були зародком УГА, Армії УНР, Карпатської Січі і невмирущої УПА.

Об'єднання б. ВУА планує в цьому ювілейному році відзначення 75-річчя вимаршу легіону Українських Січових Стрільців видає пам'ятковий альбом зі всіма знімками і матеріялами.

Хто не прийшов подивитися на цю цінну виставку може пожалувати. Тим більше, що виставка була приурочена 71-й річниці проголошення IV-го Універсалу і 70-й річниці злуки Українських земель 22-го січня 1919 року в Києві. Хотілось бачити більше загального зацікавлення нашої української громади.

Пан Труш інформує, що тепер у Мюнхені в Німеччині знаходяться ще три скрині знімок і матеріялів, які треба кінчею перевезти до Америки, щоб зберегти їх від знищення. Перевезення коштують 3,000 доларів. Тому що збереження тих цінних матеріялів історичних пам'яток нашого народу є священним обов'язком всіх нас, ті трудівники, які зайнялися збереженням історичних пам'яток, вірять, що у нас ще багато людей доброї волі і щирих патріотів, які своїми хоч би найменшими грошовими жертвами допоможуть здійснити це велике і важливе діло.

Викликання скляних клішів зі знімками коштує 15 дол. Багато клішів частинно ушкоджені і вагаються дуже делікатно реставрації. Кожна найменша пошкодження на цю ціль дуже побажана і буде з великою вдячністю прийнята. Я впевнена, що присутні на цій історичній виставці переживали і вивели зі собою не тільки дорогі спомини, але й гідну оцінку заслуги для її організаторів.

Анна З. Гелетей

Українська громада в Нью Британ відзначувала 71-шу річницю української державности

На знімку посадник міста передає прокламацію голові місцевого Відділу УККА в присутності делегатів таких організацій (сидять, зліва): о. Я. Нортон, парох української православної церкви, Відділя МекНамара, мейор міста, В. Глова Відділ УККА, о. М. Процик, парох української католицької церкви; (стоять зліва): Е. Вовк, Українська Православна Ліга, С. Перун, українська католицька церква, В. Котик, Український Горизонтальний Клуб, А. Сенцо, Сестричтво Української Православної Церкви, Е. Престаш, Українсько-Американські Ветерани, М. Нейко, 254-ий Відділ УНС і Й. Бучко, Товариство Українських Бандуристів.

Фальшивий...
(Закінчення зі стор. 2)

пов'язаних із діяльністю Слідчої комісії і тепер не знає з яких джерел покрити недобрі. До того ж й вислід праці Слідчої комісії невідомий і може не такий, якого сподіються і очікують організатори. Надіємося, що комунікат, на який громада чекає, виявиться, що сподівання виправдали себе і вклад грошей оплатився. Це тим більше, що наша спільнота уважала, що цю акцію було зроблено на те, щоб звернути світову опінію на злочини, які доконали Москва над українським народом. На жаль, преса в Європі і Америці цю справу цілковито промовчала. Покищо можна сказати,

що втрачено поважну суму грошей, що їх можна було, за записками вгорі згаданих авторів, використати на створення наукової фундації, з якої можна було б черпати субсидії науковцям на написання творів про голод таких, як Р. Конквеста і таким чином увіковічнити трагедію українського народу. Це мало б куди більше значення ніж дебати і рекомендації Слідчої комісії, видатки якої були рішучо завеликі, в порівнянні з коштами діяльності Конгресової комісії у Вашингтоні, яка працює далі завдяки підтримці нашої громади.

Нехай цей досвід буде пересторогою на майбутнє, що не можна руководитися у таких важливих справах амбіціями і емоціями, бо вони можуть мати коштовні і погані наслідки.

Космічний...
(Закінчення зі стор. 2)

встановлення впливу на неї сонячних вітрів (струменів електричних частинок, що виходять із сонця). Єдина зонда „Джотто“ мала зближитися поступово до цієї комети, на відстань 300 миль від її ядра, ризикуючи знищенням, або пошкодженням своїх інструментів та антени.

Нотку незадоволення залишила тільки повна відсутність ЗСА дощочасного лідера простірних польотів, в космічних дослідах комети Геллея. НАСА відкинула пляни вичалу окремої космічної зонди для обліду цієї комети з уваги на бюджетові обмеження. Зате „Челленджер“ був устаткований деякими інструментами для обстеження цієї комети, але трагічна невдача його вичалу, 28-го січня

ц. р. перекреслила можливість її практичного використання. Також плянована висилка ультрафіолетної обсерваторії „Астро“ не була зреалізована через катастрофічну невдачу „Челленджера“, яка припинила всі космічні польоти НАСА до 1988 року.

У періоді двократної появи комети Геллея, у 1910 та 1986 роках, стали дійсністю на нашій планеті епохальні технологічні досягнення події та зміни, до яких слід зарахувати бурхливий розвиток автомобільної, повітряної та електронної комунікації, винахід радіо, телевізора й інтелектуального комп'ютера та, майже фантастичне досягнення — вичалу людини на поверхню місяця.

У тому періоді відбулися також дві нещадні світові війни, які позбавили життя поверх 40 мільйонів людей, з яких майже половина згинула в концтаборах та від повітряних бомб. В тому періоді людини вдалося теж розбити атом та запягти нову прометейську енергію до колісниць своїх потреб. Небезпеку цієї енергії відчули на своїй шкурі мешканці Гірошіми та Нагасакі, в Японії та мешканці Чорнобиля в „Орелівській“ тюрмі народів.

Що жде людство після чергової появи комети Геллея, у 2061 році, покаже наше найближче майбутнє.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АНТІН КУЗІВ, член УНС Відділу 316-го Т-ва Українського Центру в Рочестері, Н.Й., помер 9-го січня 1988 року на 80-му році життя. Членом УНС став 1973 року. Залишив у смутку рідню в Україні. Похорон відбувся в Рочестері, Н.Й. Вічна йому Пам'ять!

АНТОСЯ ЧУПРУН, член УНС Відділу 123-го ім. Св. Марії в Скрантоні, Па. померла 29-го жовтня 1988 року на 88-му році життя. Нар. 5-го серпня 1900 року в Україні. Членом УНС стала 1920 року, залишила у смутку двох синів Володимира і Івана мол., дві доньки Глорію Діонес і Сильвію Владиславу; дві сестри Дж. Мінеу і Гелен Едзескі, сім внуків і п'ять правнуків та дідів родню. Похорон відбувся 2-го листопада 1988 року на цвинтарі Св. Михайла в Скрантоні, Па. Вічна їй Пам'ять!

С. Голік, секр.

ІВАН ДЕМЧИНА, член УНС Відділу 292-го ім. св. Івана Хрестителя в Дітроїті, Миш. помер 29-го листопада 1988 року на 68-му році життя. Нар. 3-го липня 1920 року в селі Воля Буківська, Галичина. Залишив у смутку дружину Марію і дві сестри в Україні. Похорон відбувся на цвинтарі Св. Ядвіги в Дітроїті Гайтс, Миш. Вічна йому Пам'ять!

Стефана Федик, секр.

ПЕТРО ЗЕМСЬКИЙ, член УНС Відділу 16-го Т-ва Просвіти в Спрінг Веллі, Н.Й. помер 9-го жовтня 1988 року на 68-му році життя. Нар. 1920 року в Коннектикут. Членом УНС став 1980 року. Залишив у смутку дружину Катерину та синів Кенета та Брайна. Похорон відбувся 13-го жовтня 1988 року на цвинтарі Св. Антонія в Нануєт, Н.Й. Вічна йому Пам'ять!

Управа

БОГДАН І. ПІДЛУСЬКИЙ, член УНС Відділу 214-го Т-ва „Чорноморська Січ“ в Нью-Йорку, Н.Дж., помер 17-го листопада 1988 року на 58-му році життя. Нар. 1930 року в Богородчанях, Зах. Україна. Членом УНС став 1964 року. Залишив у смутку дружину Марію, сина Адріана і доню Лілію та близьку і дальшу родину в ЗСА й Україні. Похорон відбувся 21-го листопада 1988 року на Укр. Кат. цвинтарі Св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й. Вічна йому Пам'ять!

Анна Твардовська, секр.

ГРИГОРІЙ Ю. СИДОР, член УНС Відділу 5-го Т-ва ім. Св. Миколая в Асторії, Н.Й., помер 5-го жовтня 1988 року на 63-му році життя. Нар. 7-го вересня 1925 року на Київці, Н.Й. Членом УНС став 1961 року. Залишив у смутку дочку Лізу і сина Григорія. Похорон відбувся 11-го жовтня 1988 року на цвинтарі Св. Михайла в Київці, Н.Й. Вічна йому Пам'ять!

Маріон Климович, секр.

ГЛАДКА Company
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009

МАЄМО БАНДУРИ НА ПРОДАЖ

РІЗНЕ

Музика в найкращих українських традиціях! (Весілля, христини, ювілеї)

СЛАВКО КОСІВ
на акордеоні, піано або з цілою оркестрою.

Тел.: (212) 792-1709
Satisfaction or your money back!

РОЗШУКИ

БОГАЧ ГРИГОРІЙ
з Астралії пошукує
КУЙВІДУ ОСИПА ТА
ІВАНІШИН ОЛЕКСАНДРА
По дальшій інформації прошу телефонувати:
І. Ільків, (516) 286-3284

ЛОШУКУЮ
ІВАН (ЯНИКА) ПЕТРА
І ВЛАДИКА КУСЬКІВ,
синів Домініка і Юлії Куськ. Хто знав би про них або вони самі, писати на адресу
DMYTRO FUCZKO
5945 "B" Street
Philadelphia, Pa. 19120

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA
ВІДКРИТА ЦІЛИЙ РІК ДЛЯ

ВАКАЦІЙ І СВЯТКУВАНЬ

ЯКЩО ВИ ПЛАНУЄТЕ:
ВЕСІЛЬНІ ПРИЙНЯТТЯ
РОДИННІ СВЯТКУВАННЯ
ЗУСТРІЧ ОДНОКЛАСНИКІВ
ЗБОРИ
ЧИ ВЕЧЕРЮ ПРИ РОМАНТИЧНОМУ СВІТЛІ СВИЧОК

СОЮЗІВКА ПРИЙМАЄ ЗАМОВЛЕННЯ ВЖЕ НА 1990 р.

ПРЕКРАСНИЙ ВИБІР РІЗНИХ СМАЧНИХ ХАРЧІВ

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA
Ukrainian National Association Estate
Foondmore Road Kerkoncon, New York 12446
914-626-5641

Вступайте в члени УНС

ROSE-HILL MONUMENTS'
184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111

S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУЙ
ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, НЮ ДЖЕРЗІ І СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ, НЮ ЙОРК.

Granite **Marble** **Bronze**

Тел.: (201) 372-0468

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880
Funeral Director
Chapels available throughout the Metropolitan Area